

[Foged.]

var ligelig; og dette er overkommeligt. Jeg anmoder derfor om, at man, hvis der ikke mellem anden og tredje behandling er mulighed for at få det anderledes, da som det mindste af, hvad der er ønsket i denne forbindelse, får indført en appelinstans.

Jeg har ikke meget mere at tilføje og skal kun sige, at af de ændringsforslag, der er stillet, kan vi fra venstres side tiltræde ændringsforslagene nr. 1, 3, 4, 5 og 6, medens vi naturligvis ikke kan stemme for det af SF stillede ændringsforslag nr. 2. Jeg anbefaler altså, at man stemmer imod ændringsforslag nr. 2.

I øvrigt anbefaler jeg lovforslaget, som det derefter fremtræder, til fortsat behandling i udvalget.

Grünbaum: Ved dette lovforslags første behandling kritiserede vi jo forslaget, fordi det kun i ringe udstrækning imødekom ønsket om en rimelig overgangsordning i perioden indtil kildeskattens ikrafttræden den 1. januar 1970, især for skatteydere, som i 1969 ville gå ned i indtægt, og som på grund af kildeskattens udsættelse ikke opnåede en tilsvarende nedsættelse af skatten, når denne fortsat skulle beregnes på basis af 1968-indtægten. Finansministerens lovforslag indeholdt kun den lempelse, at den allerede eksisterende adgang til nedsættelse for pensionister og i tilfælde, hvor det foreligger en så alvorlig sygdom, at den medfører varigt erhvervsophør, blev gjort uafhængig af indtægt og formue. Det var altså en lempelse, der ville komme de bedrestillede skatteydere til gode. På samme måde ophævede lovforslaget den eksisterende formuegrænse for skattelempelse for værnepligtige. Vi gav tilslutning til disse forslag, men kritiserede, at der ikke i lovforslaget var taget hensyn til andre situationer som f. eks., hvor indtægten gik ned på grund af hustruens ophør med erhvervsarbejde eller påbegyndelse af en uddannelse, eller hvor der var tale om nedgang i indtægten som følge af sygdom, der ikke var så alvorlig, at den var omfattet af de allerede eksisterende lempelsesregler, der jo kræver varigt ophør med erhvervsarbejde. Vi pegede også på, at det kunne være rimeligt at give en yderligere lempelse i tilfælde af arbejdsløshed af en vis varighed.

Finansministeren har ikke kunnet give til-

slutning til tanken om en generel regel om skattelempelse i alle tilfælde af indtægtsnedgang i 1969, men der er dog gennem vort arbejde i udvalget opnået enighed om sådanne ændringer i selve lovforslaget, og i betænkningen er der af finansministeren givet et sådant tilsagn om en ændret praksis i sager om bevillingsmæssig lempelse, at vi kan gå ind for de ændringsforslag, der er stillet.

Ved ændringsforslag nr. 6 bliver der nu givet udvidet adgang til nedsættelse, nemlig hvor der er tale om erhvervsophør på grund af svangerskab og fødsel. Betingelsen om endeligt erhvervsophør, som gælder for pensionister m. fl. efter § 5, skal naturligvis ikke gælde i disse tilfælde. Hermed skulle et af de alvorligste problemer være løst for overgangsperioden, indtil kildeskatten træder i kraft. Når kildeskatten først er gennemført, er vi jo ude over disse og lignende problemer ved tilfælde af indtægtsnedgang.

Det tilsagn, finansministeren har givet under udvalgets drøftelser af de eksisterende lempelsesregler, og som er omtalt i udvalgets betænkning, regner vi med vil muliggøre en rimelig overgangsordning for en række andre tilfælde af indtægtsnedgang. Tilsagnet går ikke alene på eventuelle indkomst- og formuegrænser, men også på andre forhold, forhold, som det vel kan være naturligt at tage i betragtning under den gældende ordning, men som det ikke er naturligt at lægge til grund i en kortvarig overgangsordning. Det gælder eksempelvis det eksisterende krav til uddannelseslængde. Dette krav kan ikke anvendes i en sådan overgangsordning; også kortere uddannelser må kunne komme i betragtning ved bevillingsmæssig lempelse, ligesom der må kunne tages udvidet hensyn til indtægtsnedgang som følge af arbejdsløshed. Jeg går naturligvis ud fra, at finansministeren er enig i det, jeg her siger, og det er også det, jeg mener vi har været enige om i udvalget. Vi finder altså, at med de ændringsforslag, der er stillet, og med det tilsagn, der er givet af finansministeren, er der opnået en væsentlig forbedring.

Så skal jeg sige lidt om ændringsforslaget fra SF. Hvad dette forslag om ophævelse af § 27 angår, kan jeg dels henvise til vore bemærkninger i betænkningen, dels sige, at tanken om at ophæve § 27 jo blev rejst i ud-